

רחמים ותשיח צעורך לפניך...
לפניו: "אנא בוראי, כשם שהרופא
הפרופ' אינו מתבייש ולא נגעל מלטנף
ידיו ברפואתו את אברי האדם
המלוכלכים בתוקף תפקידו הרפואי.
כך גם אתה קוני וצורי, רופא חולי עמו
ישראל, ורופא נפשות ישראל, רפאני ה'
וארפא ממשובתי אף שאתה מתלכלך
מפגמי וכך גם נשא משה רבנו תפילתו
על אחותו מרים הנביאה וביקש א-ל
נא רפא נא לה. כי אתה שומע תפילת
כל פה ושיחת כל לב עמו ישראל

ייכנסו נא דברי אלה אל לבך, ולא
תשמע בקול היצר, תקרא לבורא ברוך
הוא ולא תתייאש, לא ננעלו שערי
רחמים ותוכל לפעול ישועות לכלל
ולפרט ולכל משפחתך ותזכה לקבל
את האורות של משיח ויתמלאו כל
משאלות ליבך לטובה אמן, אל
תתעייף מן העבודה או אז תהיה קשור
דבוק בהבורא עד עולם אמן ואמן.

ידידך הנאמן...

פ

על כן

לכבוד...

והנה כל היסוד של שלום בית היהודי
הוא היסוד של כלל ישראל, כי הפרט
הוא הכלל, וע"י התחזקות והתייסדות
הטובה של הפרט מתחזק הכלל כולו,
ואם ח"ו מתערער הפרט הרי גם היסוד
של הכלל מתערער. לכן החשיבו מאד
והעריכו חכמינו את יסוד השלום,
שאינ כלי מחזיק ברכה לישראל כמו
השלום.

כי יצרנו שהוא טבענו הרע לוחץ
אותנו דווקא במקום החולשה, להביא
דמיונות שווא מאחד על השני, כדי

תשל"ט

שע"י כך יהי פירוד הלבבות ומחלוקת
וכו'. וכל עיקר עבודתנו שכל אחד
ילחם במסירות נפש עם עצמו ועם
מחשבותיו לבודקם ולבררם היטב אם
אמיתיים, או דמיונות שווא
ותעתועים, כי האדם מעצם טבעו הרי
קרוב אצל עצמו ולכן הוא תמיד חושב
את הטוב והיפה על עצמו ואת
השלילה והכיעור על זולתו, כי הוא
חושב כי כך הוא יבוא על סיפוקו
העצמי, וזו היא הנקודה אשר כמעט
כולם נופלים בתוכה.

מתקנו, אין תיקון אחר. או אז לא יצטרך לקול הקורא של הסיבה החיצונית שתעוררהו כי ישמע בקול הקורא אליו ממעמקי נפשו החצובה מכסא הכבוד ואז יעלמו כל מחיצות המסך המבדיל בינו לבין קונו. וממילא יהיו איש ואישה ושלוש בנייהן שכינה שרויה ביניהם. והבית הופך להיות בית משכן לשמו יתברך אשר גם רבים אחרים ממנו ילמדו לשמו לעשות את דרך התורה הזאת.

והנה אתם כולכם חרותים על לוח לבי להזכירכם תמיד בתפילותינו יחד עם החברים, השי"ת ישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם ובריאות טובה ורוב נחת מתוך הרחבת הדעת אמן כן יהי רצון. ומתוך תקוה טובה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות.

בידידות נאמנה...

ואין עצה ואין תבונה אלא שכל אחד יתחיל באמת לחשוב מחשבה אמיתית אודות עצמו הוא ולהכיר את מידותיו ויחקור אם עמד אי פעם בפרץ לבלתי תת לדמיון השווא להשתלט עליו או שמא אחז בדרך הקלה והעקלקלה להאשים את זולתו ולא את עצמו. והקב"ה ציווה עלינו את החיפוש בנרות את השאור שבעיסה המחמצת את הכל ולבערה מן העולם.

וכמו באיסור כלאיים בכרם, הרי כל זמן שאדם עוסק בכל שעה לגדור, גילה דעתו שאין נוח לו הכלאיים בכרם ואז אף שהכלאיים נמצאים בכרם אינו אוסר הכרם, אבל אם הוא מתיימש מגדור אפילו שעה קלה הרי אוסר הכלאיים מיד, כי בכך נראה כאילו מתרצה בכלאיים ונאסר הכרם כולו, כך הוא האדם כל זמן שהוא יודע נגעי עצמו ועוסק כל שעה לגדור עצמו בכך גילה דעתו שאין נוח לו הנגע בכך

פא

לכבוד...

תשל"ט

יהיה בה להשתיק את הסערות והפחדים שאתה עובר משך עשרים וארבע שעות ביממה, ולא מצאתי

לנכון קבלתי מכתבך אלי מיום ה' באייר השתא, קראתיו והתעמקתי בו כדי למצוא את התשובה הנכונה אשר